

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 5309 van 12 februari 2010
in de zaak A. 194.973/XIV-31.739**

In zake : XXXXX
 die woonplaats kiest bij
 advocaat S. BUYSSE,
 kantoor houdende te 9000 GENT,
 Kortrijksesteenweg 597

tegen :

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXXXX, van Iraakse nationaliteit, op 21 december 2009 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het arrest nr. 34.642 van 24 november 2009 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen;

Gelet op het administratief dossier, aangekomen ter griffie op 24 december 2009;

Gelet op artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verzoekende partij met haar eerste middel een nieuwe beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming beoogt; dat de Raad van State als administratieve cassatierechter echter niet bevoegd is om in de beoordeling van de feiten te treden; dat daarenboven dient te worden opgemerkt dat de uiteenzetting van de verzoekende partij over de situatie van Tsjetsjeense jongemannen niet dienstig kan worden aangevoerd aangezien zij verklaard heeft de Iraakse nationaliteit te bezitten en van Koerdische origine te zijn;

Overwegende dat de verzoekende partij in het tweede middel een theoretische uiteenzetting geeft en aanvoert dat er door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen onvoldoende rechtsbescherming wordt geboden daar “deze geen

enkele afweging maakt inzake de mogelijke schending van art. 3 EVRM” en dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen “bovendien niet beschikt over voldoende ‘volle rechtsmacht’ in de zin van art. 13 (EVRM)”;

dat de verzoekende partij artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend op 4 november 1950 te Rome, en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (E.V.R.M.) niet heeft aangevoerd voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zodat zij dit middel niet voor het eerst kan aanvoeren in graad van administratieve cassatie;

dat de mening van de verzoekende partij dat zij een “arguable claim” heeft nu haar tweede asielaanvraag in overweging wordt genomen feitelijke grondslag mist nu zij nog maar één asielaanvraag heeft ingediend;

dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen naar luid van artikel 39/2, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan bevestigen, hervormen, vernietigen wegens een substantiële onregelmatigheid, of vernietigen omdat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet kan komen tot de bevestiging of hervorming zonder hiertoe aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen;

dat de artikelen 39/69 en 39/76, § 1, van de Vreemdelingenwet het de partijen bovendien mogelijk maken onder bepaalde voorwaarden “nieuwe gegevens” ter kennis van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen te brengen;

dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tenslotte de beslissing van de commissaris-generaal kan vernietigen en voor een nieuw onderzoek naar de commissaris-generaal terugsturen indien hij van oordeel is dat hij de zaak niet ten gronde kan onderzoeken omdat hij niet beschikt over bepaalde essentiële gegevens en waarvoor het nodig is aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen;

dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen derhalve kennis neemt van het geschil in zijn volledigheid en dat het om een beroep met volle rechtsmacht gaat;

dat het Grondwettelijk Hof in zijn arrest nr. 81/2008 van 27 mei 2008 eveneens heeft geoordeeld dat uit de voornoemde elementen blijkt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in beginsel over volle rechtsmacht beschikt, wanneer hij op grond van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet optreedt en dat de rechtzoekenden niet van een daadwerkelijke jurisdictionele waarborg zijn beroofd;

dat de verzoekende partij niet aantoont waarom deze volle rechtsmacht onvoldoende is in de zin van artikel 13 van het E.V.R.M.;

dat het tweede middel, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep is niet toelaatbaar.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus, na beraad, te Brussel uitgesproken op twaalf februari tweeduizend en tien, door :

de HH. C. ADAMS,
J. CASNEUF,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. CASNEUF.

C. ADAMS.